

Dosarul nr. 3ra-1059/22
2-20101670-01-3ra-12102022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: V.Ciurac)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: Gh.Mîra, A.Bostan, Gr. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

23 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal,

în cauza de contencios administrativ, la acțiunea în contestare depusă de Asociația de Coproprietari în Condominiu nr. 55/188 către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, persoană terță Igor Ermurachi cu privire la anularea în tot a actului administrativ individual defavorabil,

împotriva deciziei din 28 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal și a fost menținută hotărârea din 14 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La data de 18 august 2020 Asociația de Coproprietari în Condominiu nr. 55/188 (în continuare ACC nr. 55/188) a depus cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la anularea în tot a actului administrativ individual defavorabil.

În motivarea acestei acțiuni, ACC nr. 55/188 a indicat că a fost formată la data de 1 iulie 2009 în baza deciziei proprietarilor de bunuri imobile din cadrul blocului locativ, situat în mun. Chișinău, str. Decebal bd., 23/2A, reprezentând „asociație de coproprietari în condominiu” în sensul Legii condominiului în fondul locativ nr. 913 din 30 martie 2000.

În anul 2017 la sediul ACC nr. 55/188 a parvenit sesizarea din partea Inspectoratului de Poliție Botanica prin care s-a recomandat să asigure cu înregistrare video scările blocurilor locative în termen de 30 de zile, în caz contrar va fi sancționat conform art. 337 din Codul contravențional.

În consecință, inclusiv la solicitările la o serie de proprietari din cadrul blocului locativ nominalizat, a fost încheiat cu „Melitax - Grup” SRL contractul privind instalarea sistemului de supraveghere video pe perimetru clădirii în vederea asigurării securității locatarilor, însă, sistemul în cauză așa și nu a mai fost conectat, în contextul în care nu a fost aprobată la adunarea generală a locatarilor devizul de cheltuieli pentru costurile majorate de montare cât și costurile aferente contractului pentru deservire tehnică, fiind vorba de cheltuieli care ar urma a fi puse în sarcina locatarilor, în cadrul facturilor spre plată pentru deservire, emise lunar de ACC nr.55/188, fiind necesar în acest sens de adoptat o decizie colectivă.

Până în prezent, în contextul situației epidemiologice, așa și nu a mai fost convocată adunarea generală a membrilor ACC nr. 55/188, în vederea soluționării întrebării ce ține de finanțarea conectării sistemului de supraveghere video nominalizat supra.

Prin interpelarea nr.02/1-06/1843 din 16 iunie 2020, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a solicitat ACC nr. 55/188 informație cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal prin intermediul sistemului de supraveghere video, locul păstrării sistemului informațional prin care sunt prelucrate datele cu caracter personal, modalitatea de informarea a subiecților datelor cu caracter personal privind supravegherea video, capturi, imagini foto, etc.

Prin răspunsul la interpelare din 2 iulie 2020, ACC nr. 55/188 a comunicat pârâtului că sistemul vizat de monitorizare video nu este dat în exploatare, comunicând faptul că la adunarea generală a membrilor ACC nr. 55/188 urmează să se hotărască întrebarea privind punerea în exploatare și deservire tehnică a aparatajului.

La data de 20 iulie 2020 a parvenit decizia Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 202 din 17 iulie 2020 (act de control, prescripție) prin care s-a dispus: a constata încălcarea prevederilor art. 4, art. 5, art. 12 și a art. 23 ale Legii privind protecția datelor cu caracter personal prin intermediul sistemului de supraveghere video instalat de către Asociația de Coproprietari în Condominiu nr. 55/188, astfel precum a fost descris în prezenta decizie; suspendarea prin deconectarea camerelor de supraveghere video de la circuit electric cu informarea Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal despre acest fapt, în scris, în termen de 5 zile din momentul recepționării prezentei Decizii; în cazul intenționării punerii în funcțiune a sistemului de supraveghere video, urmează a monta inscripții ce avertizează subiecții de date că sistemul de supraveghere video nu funcționează, până la înregistrarea ACC nr. 55/188 în calitate de operator în Registrul de evidență al operatorilor de date cu caracter personal, prin notificarea sistemului de supraveghere video, în conformitate cu art. 23 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal, în termen de 30 de zile din momentul recepționării prezentei decizii; înlăturarea neconformităților constatate la pct. 1 din dispozitivul prezentei Decizii și informarea Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, în scris în termen de 30 de zile din momentul recepționării, despre măsurile întreprinse în acest sens, în vederea notificării sistemelor de evidență gestionate și înregistrate în calitate de operator de date cu caracter personal; neexecutarea în termenul indicat a prescripțiilor din prezentul dispozitiv, atrage răspundere contravențională.

Din textul actului administrativ nominalizat, s-a stabilit că la baza concluziilor formulate, prin care s-a constatat încălcarea la o serie de prevederi a Legii privind protecția datelor cu caracter personal, prin intermediul sistemului de supraveghere video, se află o serie de concluzii pur și simplu deplasate de realitate, precum ar fi că este evident faptul conectării sensorului infraroșu aparent al unor din camerele video reclamate, reieșind din cele invocate de cet. Igor Ermurachi, se desprinde că dispozitivele de supraveghere video ar fi fost instalate cu 5 ani în urmă.

Este inexplicabil cum pot fi formulate astfel de concluzii de către un specialist al Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal că, camerele video ar fi funcționale deoarece este „conectat sensorul infraroșu”, în baza la niște poze prezentate de petentul Igor Ermurachi, și tot în baza declarațiilor acestuia s-a ajuns la concluzia că sistemul funcționează de peste 5 ani de zile.

În continuare, necătând la faptul că nu a expirat termenul de contestare a deciziei Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 202 din 17 iulie 2020, la data de 30 iulie 2020 a parvenit citație prin care reclamanta a fost informat că în privința asociației de către pârât a fost pornit proces contravențional privind comiterea faptelor prevăzute de art.74/1 alin. (2), (3) și alin. (4) Cod contravențional, cu citarea pentru prezentare a unui reprezentant.

Prin actul administrativ contestat, vădit ilegal, s-a stabilit prezența unor serii de încălcări care efectiv nu există, cât și a fost stabilit în sarcina ACC nr. 55/188 realizarea unei serii de acțiuni imposibil de realizat, și necătând că nici nu a expirat termenul de realizare a acțiunilor indicate, de contestare a actului administrativ, de acum a și fost intentată cauză contravențională privind comiterea faptelor prevăzute de art.74/1 alin.2, 3 și alin.4 din Codul contravențional, cu citarea pentru prezentare a unui reprezentant.

A menționat că, camerele de supraveghere video nominalizate nu sunt conectate, acestea nu colectează date cu caracter personal, fapt pentru care face trimitere la scrisoarea „Melitax Grup” SRL din 1 august 2020 cât și la răspunsurile ACC nr. 55 188 din data de 2 iulie 2020 și 30 iulie 2020, comunicate Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal.

Însă, necătând la acest fapt, s-a ajuns la concluzia că s-ar comite încălcări ale Legii privind protecția datelor cu caracter personal, prin utilizarea dispozitivelor video în cauză, de facto neconectate, fiind prezent motivul care denotă că în fond actul administrativ este ilegal.

În condițiile speței, la emiterea actului administrativ defavorabil, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu a efectuat audierea reprezentantului ACC nr. 55/188 în vederea asigurării dreptului la apărare, colectării probelor și excluderii concluziilor lipsite de substrat factologic, expuse în actul administrativ contestat.

De exemplu, cum a fost posibil de admis o astfel de concluzie că, reieșind din cele invocate de cet. Igor Ermurachi, se desprinde că dispozitivele de supraveghere video ar fi fost instalate cu 5 ani în urmă, când, după cum atestă Sesizarea din partea Inspectoratului de Poliție Botanica din 2017, abia în acel an s-a recomandat de asigurat cu înregistrare video scările blocurilor locative, respectiv, cel puțin la acea dată careva dispozitive, invocate de Igor Ermurachi ca existente de 5 ani, nu existau.

Această situație, cu acei 5 ani, creează bănuială că Igor Ermurachi, în comun cu Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, a admis o confuzie, or, în blocul locativ în cauză, activează zeci de agenți economici, și care nu se află sub răspunderea ACC nr.55/188, și care au tot dreptul să întreprindă măsuri în vederea asigurării securității proprietății deținute. Or, colectarea datelor și prestarea nemijlocit a facturii pentru serviciile comunale se realizează de către ÎM „Infocom” din numele ACC nr. 55/188, care colectează datele locatarilor și emite facturile.

Din conținutul actului administrativ contestat, nu se atestă faptul că Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal să fi identificat faptul prelucrării de către ACC nr.55/188 a datelor cu caracter personal, sau existența a careva sistem de prelucrare, or, ACC nr. 55/188 are activitate de management care țin doar de asigurarea respectării de către furnizorii de servicii locativ - comunale a condițiilor contractuale asumate în raport cu ACC nr. 55/188.

Din aceste considerente, a fost depusă prezenta acțiune în contestare, reclamanta solicitând anularea deciziei Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 202 din 17 iulie 2020, prin care s-a constatat încălcarea prevederilor art. 4, art. 5, art. 12 și a art. 23 ale Legii privind protecția datelor cu caracter personal, prin intermediul sistemului de supraveghere video instalat de către ACC nr. 55/188.

Prin încheierea din 25 ianuarie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost dispusă atragerea în proces a lui Igor Ermurachi, în calitate de persoană terță.

Prin hotărârea din 14 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea în contestare depusă de ACC nr.55/188 a fost admisă, fiind anulată decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 202 din 17 iulie 2020, ca ilegală.

Prin decizia din 28 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal și a fost menținută hotărârea din 14 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

La data de 22 iulie 2022, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 28 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 14 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, iar la data de 6 octombrie 2022 a prezentat motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea actelor judecătorești ce constituie obiectul prezentului recurs cu pronunțarea unei noi decizii, de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului, recurentul a invocat dezacordul cu actele judecătorești contestate, considerându-le neîntemeiate prin faptul că au fost aplicate eronat normele de drept material, precum și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

În acest context, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a invocat că prin instalarea și gestionarea sistemului de supraveghere video, care captează datele cu caracter personal ale persoanelor terțe, ACC nr. 55/188 indubitabil are calitatea de operator de date cu caracter personal, or, acest sistem de evidență a datelor cu caracter personal nu a fost notificat Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal în conformitate cu prevederile art. 23 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal.

De asemenea, ACC nr. 55/188 nici nu este înregistrat în calitate de operator în Registrul de evidență a operatorilor de date cu caracter personal.

Mai mult, din probele prezentate de către petent, se desprinde lipsa afișării formularului tipizat de informare privind efectuarea supravegherii prin mijloace video, astfel precum derivă din decizia Centrului nr. 581 din 10 septembrie 2015, prin care a fost aprobat formularul tipizat de informare privind efectuarea supravegherii prin mijloace video (pictogramă) în cadrul sistemelor de evidență gestionate de către operatorii de date cu caracter personal.

În context, în lipsa unor acțiuni de informare a subiecților despre faptul prelucrării datelor cu caracter personal ce îi vizează, prin intermediul sistemelor de supraveghere video, despre scopul și modul efectuării acestei prelucrări, este adusă atingere dreptului subiecților de a fi informați, astfel precum este prevăzut de art. 12 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal.

Prin urmare, s-a determinat că prelucrarea de către ACC nr. 55/188 a datelor cu caracter personal prin sistemul de supraveghere video, are loc contrar prevederilor art. 4, art. 5, art. 12 și a art. 23 ale legii precitate.

Instanțele de judecată au ignorat faptul că, potrivit informației prezentate de către reclamantă la cererea de chemare în judecată, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a stabilit existența demersului companiei „Melitax-Grup”, potrivit căreia, aparent, îi revine sarcina de a pune în funcțiune sistemul de supraveghere video, urmare a achitării serviciilor prestate.

Respectiv, instanțele de judecată au constatat greșit faptul nerespectării de către recurent a prevederilor art. 87 alin. (2) al Codului administrativ, or, potrivit demersului nr. 02/1-06/1843 din 16 iunie, s-a solicitat informația și materialele relevante cazului, iar potrivit pct. 9 al solicitării menționate, s-a indicat „orice altă informație relevantă cazului de care dispuneți”.

La data de 12 octombrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa participanților la proces copia motivării recursului depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Prin referința depusă la data de 11 noiembrie 2022, ACC nr. 55/188 a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată în data de 28 iunie 2022, fiind notificată recurentului Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal în data de 12 septembrie 2022.

Astfel, depunerea recursului nemotivat la data de 22 iulie 2022, cât și motivarea acestuia prezentată la data de 6 octombrie 2022 sunt în termen.

Examinând admisibilitatea recursului depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din același cod, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne decizia instanței de apel contestată într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în

special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție dispune:

Recursul depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Iurie Bejenaru

Aliona Miron